

stali se československými státními úředníky, 2. úředníky, kteří sice žádost za trvalé ustanovení včas podali, ale ustanovení nebyli, tedy státními úředníky československými se nestali (§ 6 a § 7, 1. odst. cit. zák.).

Předpis § 6 zák. z 15. dubna 1920 č. 269 sb. z. a n. dává arcif úředníkům jmenovaným sub 2. nárok na výslužné vůči státu čsl., avšak toliko v té míře a potud, pokud by měli na zaopatřovací požitky nárok podle zákonů uherských, platných dne 28. října 1918. Pakli tedy st-1 dle tohoto předpisu má nárok na výslužné vůči státu čsl., o čemž zde vzhledem k předmětu sporu rozhodovati nenáleží, neplyne z toho ještě, že st-1 byl zaměstnancem, jemuž přísluší dle vládního nařízení č. 11.970/20 nárok na 200 proc. drahotní přídavek, poněvadž se státním úředníkem čsl. nestal. St-1 udává arcif ve své stížnosti, že podal žádost za trvalé ustanovení dle § 4 zák. z 15. dubna 1920 č. 269 sb. z. a n., připouští však zároveň, že žádného písemného vyřízení o žádosti té neobdržel. Neobdržel-li st-1 vyřízení této žádosti, nebyl příslušným ústředním úřadem čsl. ustanoven trvale za státního úředníka čsl. na Podkarpatské Rusi a nemá také z důvodu uvedeného podání žádosti nárok na 200 proc. drahotní přídavek.

Stížnost dalších výtek neobsahuje, netvrdí zejména, že by byl st-1 guvernérem ustanoven úředníkem Podkarpatské Rusi s platností provisorní. Nepodařilo se tedy st-li zvrátiti předpoklad žal. úřadu, že nenáleží k žádné ze skupin zaměstnanců, kterým nárok na 200 proc. drahotní přídavek přísluší, a bylo proto stížnost jeho zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 1391.

Z n á m k y: Slovo »panflavin«, jsouc obecným označením pro určité druhy zboží, nemůže býti užíváno za známku ve smyslu zákona známkového.

(Nález ze dne 1. června 1922 č. 7847.)

V ě c: Firma Leopold C. a spol., společnost s r. o. ve Frankfurtě n. M., (adv. Dr. O. Gellner z Prahy) proti ministerstvu obchodu (min. taj. Dr. Fiala) stran výmazu slovní známky »panflavin«.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: — — — — —

O stížnosti uvážil nss toto:

Žal. úřad nařídil výmaz slovní známky »panflavin« z důvodu, že slovo ono, jsouc obecným označením pro určité druhy zboží, nemůže býti používáno za známku ve smyslu známkového zákona.

Při tom vycházel úřad z předpokladu, že slovem »flavin« označují se určité chemické výrobky, a že připojením předpony »pan« nezměnilo se ono slovo do té míry, aby původní jeho ráz byl setřen.

V příčině významu slova »flavin« není mezi st-lkou a žal. úřadem sporu o tom, že slovem tím skutečně jsou označovány jisté druhy chemických výrobků, z nichž stížnost sama příkladem uvádí tři, spor vede se pouze o to, jaké právní důsledky vyvoditi jest z této okolnosti. Proti názoru žal. úřadu, že slovo »flavin«, užívané obecně za označení druhu zboží, jest nezpůsobilým k registrování jako ochranná známka bez ohledu na

to, zda jím označován jest pouze jeden druh zboží či druhů více, uvádí stížnost, že právě ona okolnost, že slovo to slouží jako označení pro chemické substance nejrůznějšího druhu, má za následek, že slovo ono, nemajíc určitého významu, hodí se k zápisu jako slovní známka pro určitý druh zboží. V tom jest však stížnost na omylu. Zákon vyloučiv ze zápisu známky používané obecně za názvy určitých druhů zboží, chtěl zameziti, aby toto obecné používání jich nebylo vylučováno tím, že by registrováním nabyla určitá osoba práva na výhradné jich používání pro chráněný druh zboží. Záleží tedy dle intence zákona pouze na tom, je-li určité slovo obecně užíváno jako označení druhu zboží, a nesejde na tom, zda jest označením pouze druhu jediného či druhů několika.

Poněvadž slovo »flavin« takovým obecným označením nesporně jest, mohl je zajisté úřad vyloučiti ze zápisu jako slovní známku; jde jen ještě o to, zda připojením slova »pan« před slovo »flavin« jest toto dostatečně pozměněno, aby mohlo býti předmětem zápisu jako slovní známka. Úsudek úřadu, že připojením slova »pan« nebyl tento původní ráz slova »flavin« zatlačen, jest zajisté sám o sobě logicky možným; zda však skutečně tomu tak jest, to jest otázkou skutkovou, již nss věcně řešiti nemůže (§ 6, odst. 1 zák. o ss.).

Vzhledem k tomu nemohl soud shledati, že by výrok úřadu, že slovo »panflavin« nemá distinktivnosti, byl v odporu se zákonem.

Nějakého porušení zákona neshledal soud také, pokud se týče námitky, že úřad použil na daný případ nesprávného zákonitého ustanovení, ježto neměl přípustnost známky posuzovati dle § 1, nýbrž dle § 3 bodu 3 známk. zákona. Úřad ovšem, nařídív výmaz řečené známky, opřel rozhodnutí své o § 1 známk. zákona; ježto však spatřuje překážku zápisu oné známky v tom, že sestává z obecného názvu určitých druhů zboží, jest patrné, že měl na zřetel také předpis § 3 bodu 3. známk. zákona. Okolnost, že úřad předpis tento výslovně necitoval, nemá významu pro otázku zákonitosti nař. rozhodnutí.

Pokud stížnost proti důvodům nař. rozhodnutí namítá, že »panflavin« jest slovem fantasijním, st-lkou samou k označení určitého desinfekčního prostředku vymyšleným, třeba uvésti, že žal. úřad ovšem nevyvrátil námitky, které strana vznesla proti jeho závěru čerpanému z Geheova kodexu, že »panflavin jest označením prostředku k desinfekci úst a hrtanu«, avšak okolnost ta nemá významu, když, jak svrchu uvedeno, úřad úvahou o významu slova »flavin« důvodně nalezl, že slovo »panflavin« k registraci se nehodí.

Námitku, že rozhodnutí jest potud nejasné, že z něho není patrné, kdy rozhodnutí mluví o »flavinu« a kdy o »panflavinu«, neshledal nss důvodnou. Stížnost blíže neuvádí, která část důvodů trpí touto vadou, nss pak sám nějaké nejasnosti v tom směru neshledal.

Z důvodů těch bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 1392.

Administrativní řízení: Odvolání, jež má býti podáno do určitého dne u obecního úřadu, nelze pokládati za opožděné, došlo-li k příslušnému poštovnímu úřadu v takové době, že by musilo býti obecnímu